

Начало > Съдебни процедури > Наказателни дела > Съдебна помощ > Конфискация

Конфискация

Конфискацията на облагите от престъпна дейност от дълго време се смята в Европейския съюз за едно от най-ефикасните средства за борба с организираната престъпност. Конфискацията се прицелва в главната причина за съществуването на престъпните организации — получаването на максимална печалба с незаконни средства. Конфискацията означава окончателно съдебно решение, което води до окончателно отнемане на имущество.

Конфискацията на международно равнище

На международно равнище съществуват няколко инструмента, с които се насърчава конфискацията на облаги от престъпна дейност. Истинският крайъгълен камък, с които се насърчава конфискацията на облаги от престъпна дейност, е [Конвенцията от Страсбург от 1990 г.](#), която е ратифицирана от всички 27 държави — членки на ЕС. Нейната цел е да съдейства за международното сътрудничество с цел установяването, проследяването, обезпечаването и конфискацията на облаги от престъпна дейност. Тази конвенция бе допълнена и актуализирана с

Втората конвенция от Страсбург.

Конфискацията в Европейския съюз

В Европейския съюз от дълго време се изтъква значението на конфискацията на облаги от престъпна дейност. За да се осигури общ подход към конфискацията в ЕС, през изминалите години бяха приети няколко законодателни инструмента на ЕС. Сега ЕС насочва усилията към правилното прилагане на тези инструменти на национално равнище.

През 2001 г. бе прието [Рамково решение относно замразяването и конфискацията](#) на облаги от престъпна дейност. Целта бе да се осигури общ минимален подход на държавите членки спрямо онези престъпления, за които те следва да предвидят конфискация. Общото правило е, че когато дадено престъпление се наказва с лишаване от свобода с максимален срок повече от една година, националното законодателство трябва да предвижда възможност да бъде разпоредена конфискацията на облагите, получени от това престъпление. От държавите членки се изисква да имат изградена система за конфискация на равностойно имущество. Всички молби, които постъпват от други държави членки, трябва да се обработват с приоритета, предоставен на такива мерки в националните производства.

[Рамковото решение за конфискацията](#) от 2005 г. има за цел да осигури допълнително сближаване на правото на държавите членки в областта на конфискацията на облаги от престъпна дейност.

С [Рамково решение за взаимното признаване на решения за конфискация](#) се въвеждат правила, при които съдебните органи на една държава членка признават и изпълняват на своя територия решение за конфискация, издадено от компетентните съдебни органи на друга държава членка. Стойността на конфискуваното имущество се разделя поравно между издаващата и изпълняващата държава.

Решението за конфискация често се предхожда от обезпечаване на активите. За да се позволи на компетентните съдебни органи да обезпечават имущество по молба на съдебните органи на друга държава членка, през 2003 г. бе прието

[Рамково решение за обезпечаване на имущество или доказателства](#) (вж. също раздела за [Обезпечаване на активи и доказателства](#)).

За да бъде практическото сътрудничество между съдебните органи ефективно, с

[Решение на Съвета относно Службите за възстановяване на активи](#) се цели да продължи да се развива неформалното сътрудничество, което се осъществява между контактните точки в държавите членки, работещи в областта на установяването, проследяването и възстановяването на активи, свързани с престъпления, в [Мрежата CARIN](#). С това решение от държавите членки се изисква да учредят или определят Национални служби за възстановяване на активи, чиято функция е да улесняват ефективното сътрудничество и обмен на информация в областта на възстановяването на активи.

През 2014 г. бе приета [Директива](#) за улесняване на държавите от ЕС да конфискуват активите, придобити от тежки престъпления и организирана престъпност. Директивата цели опрости съществуващите разпоредби и да бъдат отстранени важни пропуски, от които се възползват организираните престъпни групи. С това ще се увеличат възможностите на държавите от ЕС да конфискуват активите, които са били прехвърлени на трети страни, ще се улесни конфискацията на активи, придобити от престъпления, дори когато заподозряното лице е избягало, и ще се осигури компетентните органи да могат временно да обезпечават активи, за които съществува риск да изчезнат, ако не бъдат предприети никакви действия.

Последна актуализация: 22/01/2019

Тази страница се поддържа от Европейската комисия. Информацията на тази страница не отразява задължително официалната позиция на Европейската комисия. Комисията не поема никаква отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. За да се запознаете с правилата относно авторското право за страниците на ЕС, моля прочетете правната информация.